

PÄŤ KAMOŠOV, ŠTYRI DNI, JEDEN CIEL: PREŽIŤ!

DAVE
COUSINS

CHARLIEHO MIMONI[★]

KADIA SA
DOSTANEME
DOMOV?

NETUŠIM...

V KNIHE

PRIPRAVIŤ

SA,

POZOR...

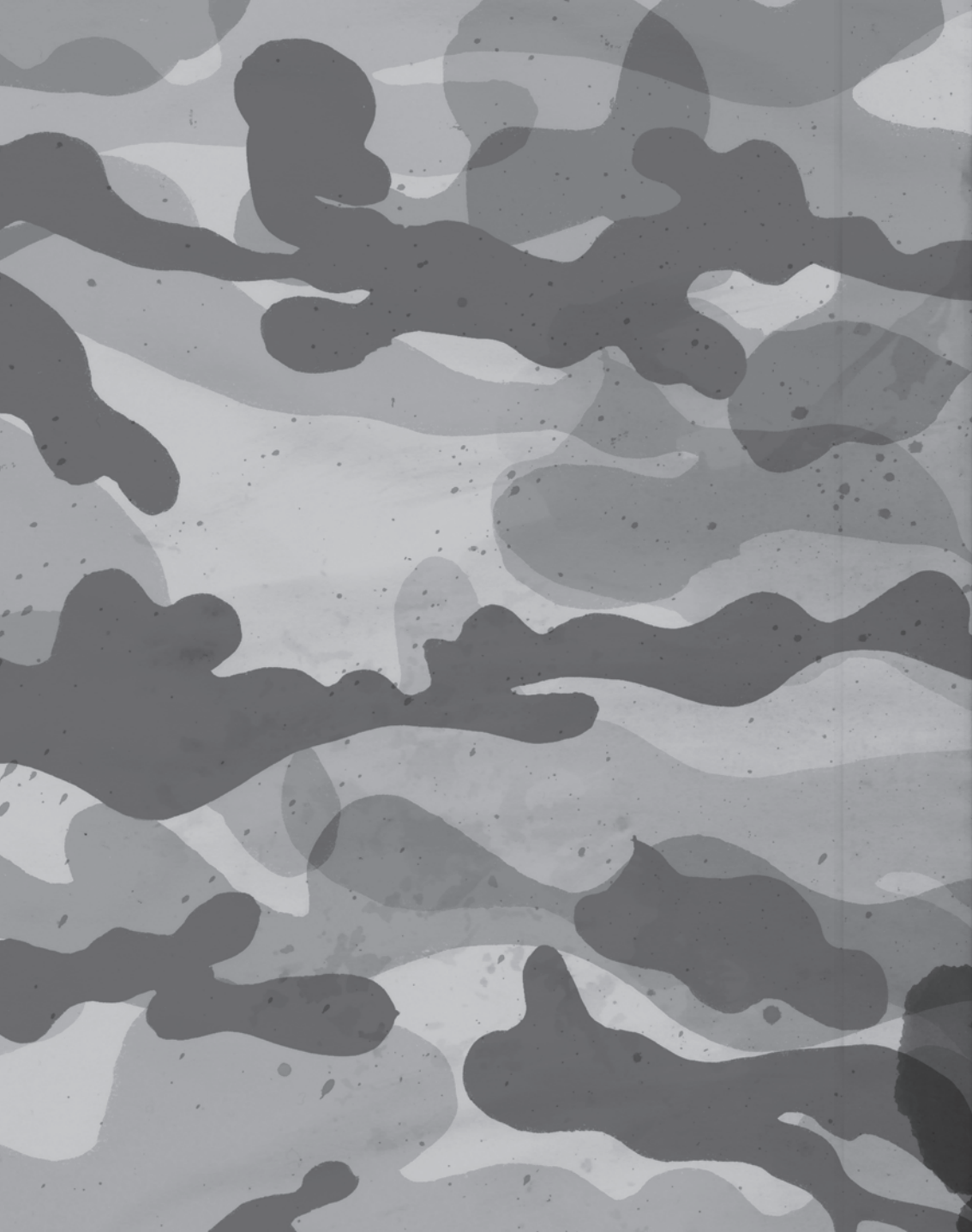
ZORHNÚŤ!

AK CHCEŠ
PREŽIŤ
V DIVOČINE,
ČÍTAJ!

CHARLIEHO MIMONI[★]

V KNIHE

PRIPRAVIŤ SA,
POZOR... ZDRHNÚŤ!

*S láskou a vdakou venujem
June a Johnovi*

CHARLIE MERRICK'S MISFITS, I'M A NOBODY! GET ME OUT OF HERE!

was originally published in English in 2015.

This translation is published by arrangement with Oxford University Press.

Text and illustrations copyright © Dave Cousins 2015

Translation © Jana Vlašičová 2020

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, s. r. o., 2021

All rights reserved

Charlieho mimoni. Pripraviť sa, pozor, zdrhnúť!

Z anglického originálu ***CHARLIE MERRICK'S MISFITS, I'M A NOBODY!***

GET ME OUT OF HERE! preložila Jana Vlašičová.

Zodpovedná redaktorka Dáša Jajcayová

Editorka Katarína Škorupová

Sadzba LAYOUT, s. r. o., Bratislava

Tlač Patria I., spol. s r. o. Prievidza

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, s. r. o., 2021

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným odporúčaním pre konečných predajcov.

ISBN 978-80-556-4489-9

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

DAVE
COUSINS

CHARLIEHO MIMONI[★]

V KNIHE

PŘIPRAVIŤ

SA
POZOR...

ZDRHNŮŤ!

slovar

Meno:

CHARLIE MERRICK

Oddiel:

MIMONI

POMOC!

Dostaňte ma odtiaľto!
Stala sa OBROVSKÁ CHYBA!
Nechápem, ako sme sa ocitli v tejto šlamastike!
Alebo to je inak? Keď nad tým teraz premýšlam,
PRESNE takéto veci sa nám stávajú STÁLE!

Hoci treba dodať, že pokiaľ ide o veľkosť KATASTROFY, týmto sme sa dostali na úplne inú úroveň.

Tento ZÁPISNÍK som dostal na letnom tábore. Počas týždňa sme si mali viesť denník – zaznamenávať všetko, čo sme sa naučili – a zapisovať si svoje pocity a zážitky. Keď sa práve nikto nedíval, môj najlepší kamoš Sam hodil ten svoj do vaty, ale, ako vidíte, ja som svoj naozaj využil.

Vlani som robil záznamy z celej futbalovej sezóny a prekvapilo ma, ako veľmi mi písanie chýba, takže som si povedal, že zapíšem všetko, čo sa v tábore stalo, a možno sa na tom raz aj ZASMEJEM... RAZ.

Zrejme by som mal začať vysvetlením, ako som sa sem dostal.

Začalo to tým, že sme MEŠKALI. Keby som vedel, čo viem teraz, nepovedal by som Samovi, nech utekáme.

VŠETCI
NASTÚPTE
DO
FRANKENBUSU!

07.54 - Z NEBA PADAJÚ SPOĎÁRE

„SAM! Pod' už! Zmeškáme autobus!“

Mali sme sa dostať len na koniec ulice, ale Sam už lapal po dychu, pretože za sebou ťahal obrovský kufor, čo mu požičala mama.

„To ten kufor,“ bránil sa. „Nie je stvorený na beh!“

Skontroloval som hodinky – nemohli sme meškať. Dnes nie! Celé leto sme sa na to tešili, neexistovalo, aby sme zmeškali odchod.

„SKRATKA!“ zakričal som a vystrelil cestičkou medzi dvomi domami.

„Charlie! Kam ideš?“ počul som kričať Sama, keď sa aj s tou popolnicou na kolieskach predieral cez úzku uličku.

„Ver mi!“ zvolal som, prebehol som popri garážach a po pár schodíkoch do podchodu. O minútu sme už vychádzali na dlhú rovnú ulicu vedúcu k Northfieldskemu parku.

„Ty si génius!“ povedal Sam. „Už sme skoro tam!“

„Áno, ale aj tak meškáme. Pridaj!“

„Doug by predsa bez nás neodišiel,“ nádejal sa Sam.
„Alebo áno?“

Obaja sme poznali odpoveď.

Sam vystrelil ulicou, akoby mu horelo za päťami, kufor za ním len tak poskakoval.

Oproti nám prichádzal chlapík venčiaci psa a Sam odskočil, aby sa mu vyhol – a presne vtedy sa to stalo.

Kolieska na kufri, keďže boli celú cestu nútené podávať nadpriemerné výkony, sa rozhodli, že to vzdajú – a rozpadli sa.

Kufor poskočil... odrazil sa... a narazil do pouličnej lampy.

Po náraze sa otvoril a všetky Samove veci sa rozleteli, akoby tam vybuchol granát. Ponožky, nohavice, tričká, futbalové tretry padali z neba a pristávali na chodníku a ceste.

Chvíľu sme sa ani nepohli, iba sme neveriacky sledovali tú skazu. No potom mi doplo, že musíme stihnúť autobus.

„Rýchlo! Pozbieraj tie veci a napchaj ich do kufra!“

„Kufor je zničený!“
povedal Sam. „Nezavriem
ho!“

Vybral som svoj
fanúšikovský šál
a obviazal ním kufor.

„Nateraz to postačí.
Poďme!“

Sam sa však ani
nepohol.

Pozeral sa mi ponad
plece na cestu.

Obrátil som sa...
a zbadal som, ako
z parkoviska odchádza
strieborný autobus.

„NIE!“ pustil som tašku
a rozbehol sa. Mával som
rukami a kričal – ale už
bolo neskoro, autobus bol
príliš ďaleko.

Neostalo mi iné, len sledovať, ako nám autobus a týždeň futbalového tábora mizne v dialke.

„Nechali nás tu,“ povedal Sam. „Po tom všetkom!“

Sadol som si na obrubník a zísal na prázdne miesto, kde ešte pred chvíľou stál autobus.

ODIŠLI BEZ NÁS!

Alebo...

Postavil som sa.

„Počkať, čo to je?“

„Čo?“ žmúril Sam na cestu.

Naháňanie strieborného autobusu ma tak pohltilo, že som si nevšimol zaparkovaný minibus.

„Čo sa vám stalo?“ spýtala sa Jasmine, keď sme prebehli cez rampu.

„To je nadlho,“ povedal som, lapajúc po dychu.

„Nedeje sa vám to akosi často?“ prevrátila oči.

„Do ŠPECIÁLNEHO FUTBALOVÉHO TÁBORA sa ide tadeto,“ povedal Pštros a mávol rukou k minibusu.

„A TO sa tu ako zjavilo?“

„To je nový autobus nášho tímu,“ odvetil Donut.

„NOVÝ?“ zamračil sa Sam. „Vyzerá, akoby niekto vzal tri nabúrané autobusy a zo súčiastok poskladal nový.“

„A navyše sa mu to ani nepodarilo,“ zašomrala Jasmine.

„Akoby patril Frankensteinovi!“ zasmial som sa.

„Hodte si dnu veci a nastúpte, máme pred sebou dlhú cestu a už teraz meškáme.“

Len pre prípad, že čítaš a hlavou ti bežia otázky:
DONUT? PŠTROS? To sa FAKT rozpráva s koláčom
a s vtákom? Asi by som ti to mal vysvetliť...

Každý, kto sa ocitol na palube Frankenbusu, je
súčasťou tímu HVIEZDY SEVERNEJ GALAXIE –
futbalového tímu hráčov do dvanásť rokov, v ktorom
platí, že ak raz dostanete prezývku, už sa jej nezbavíte.

ZADNÝ RAD: DOUG (MANAŽÉR), NATHAN, KRŤKO*, KASH, DONUT, LUKAS*
PREDNÝ RAD: OSCAR, SAM, CHARLIE (JAI), PŠTROS, MIKO*
JAS NA FOTKE NIE JE, PRETOŽE SA K NÁM PRIDALA, AŽ KEĎ LIGA OZNÁMILA,
ŽE POČAS ĎALŠEJ SEZÓNY UMOŽNÍ HRAŤ AJ ZMIEŠANÝM TÍMOM.
(*TÍTO HRÁČI NEMOHLI ÍŠŤ DO TÁBORA)

Pštros sa v skutočnosti volá CIARAN a Donut Duncan – DUNCAN DONUT – chápeš?

Sam a Jasmine sú moji najlepši kamoši. Už od škôlky. So Samom sme sa hádali o loptu a Jas nám to prekazila. Odvtedy sme nerozluční.

13.13 - VEĽKÝ HAMBURGER A HRANOLČEKY SO SEBOU

Z Frankenbusu sa na parkovisku pri pumpe vyvalil oblak modrého dymu. Vozidlo nadskočilo a zastalo.

„Za dvadsať minút nech ste všetci späť!“ zakričal Doug, keď sme vystúpili.

„Hej, tu je tráva,“ povedal Oscar. „Nechcete si trošku zakopať?“

Sam pokrútil hlavou.

„JEDLO! Potrebujem jedlo. A to rýchlo!“

„Ako to, že si hladný?“ spýtala sa Jasmine. „Veď si sa celú cestu napchával!“

„Nesmiem stratiť silu,“ odvetil Sam a už otváral dvere. „VÝBORNE! Majú veľký hamburger!“

Sam vpálil do bufetu, akoby ho dnu priťahoval silný magnet.

„Posledný raz, keď som si dal veľký hamburger s kolou, som dal odhryznúť babke,“ povedal Pštros. „Tak si grgla, že jej vypadla zubná protéza!“

„To si si práve vymyslel,“ povedala Jas.

Pštros sa zatváril nešťastne.
„Bodaj by! Vypadla jej rovno
do mojich hranolčekov!“

„Fuj, to je nechutné!“
zatvárla sa kyslo Jasmine.

„Začínam si myslieť, že tento výlet
nebol až taký dobrý nápad. Keby
som šla na týždeň do futbalového
tábora vo Francúzsku, dala by som to aj
s vami, ale v tomto prípade si nie som celkom istá...“

„Nepochopil som, prečo sme do toho Francúzska
nakoniec nešli. Čo sa stalo?“ zamračil sa Pštros.

„No... bol do toho zapletený Doug, takže je to
komplikované a zahalené rúškom tajomstva,“ odvetil
som. „Donut povedal, že to malo čosi spoločné s tým,
že ho neradi vidia za hranicami, lebo sa namočil do
nejakého incidentu, do ktorého bola zapojená polícia,
pár cirkusových klaunov a nákladné auto plné syra.“

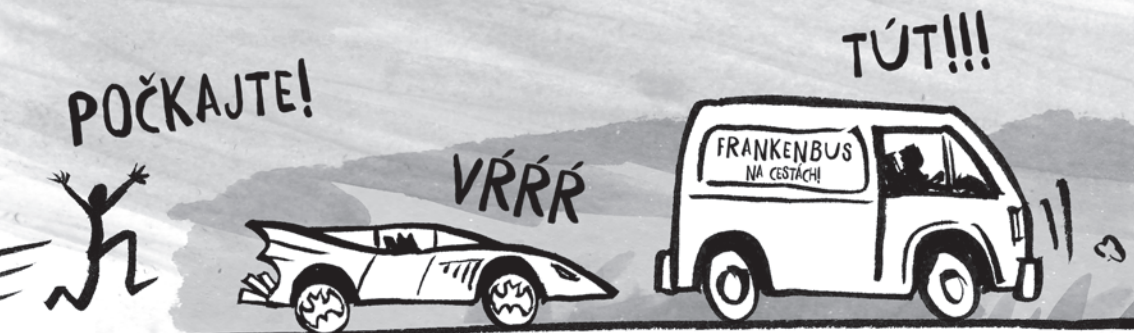
„Áno, to sa naňho podobá,“ vzdychol si Pštros.

O dvadsať minút neskôr sme už všetci znova sedeli v autobuse. Keď Doug zasunul kľúč do zapalovania a šiel naštartovať, zadržal som dych – bol som si istý, že sa to nepodarí a my tam budeme trčať celé hodiny, kým po nás nepríde odťahová služba. A nikdy sa nedostaneme do futbalového tábora. Také veci sa nám totiž stávajú STÁLE.

Frankenbus však ožil, hoci vydal zvuk, čo znel ako výstrel z pušky. Chlapík kráčajúci vedľa minibusu od ľaku pustil hamburger na zem – no my sme už vyrážali, zahalení modrastým dymom.

V tom minibuse boli moji najlepší kamoši. Keď som nás dal všetkých dokopy, Sam nás nazval CHARLIEHO MIMONI.

Dobrý názov pre hársku hráčov, o ktorých nikto iný nestál. Neboli sme najlepši futbalisti, ale počas uplynulej sezóny sme sa naučili, čo znamená hrať ako tím. Pre ostatných sme síce stále boli mimoni, ale nám to pripadalo, že sme **PRESNE** tam, kde **PATRÍME**.

Škoda, že Lukas, Krtko a Miko s nami nemohli ísť, ale okrem nich troch sme šli všetci.

Tak prečo ostalo jedno miesto voľné?

Frankenbus naberal rýchlosť a hnala sa cez rampu späť na diaľnicu.

Bol som si istý, že keď sme ráno odchádzali, všetky miesta boli obsadené.

Potom mi to došlo...

STOP!

ZABUDLI SME
DONUTA!

